

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 63/2014
06.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Р.С., због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Р.С., адвоката М.Б., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4778/13 од 15.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Р.С., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4778/13 од 15.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.342/13 од 15.07.2013. године окривљени Р.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити, уколико окривљени у року од две године не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, и одређено је да ће му се ако исто не учини, казна заменити казном затвора и то тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан затвора.

Истом пресудом окривљени Р.С. је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4778/13 од 15.11.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног Р.С. и пресуда Основног суда у Чачку К бр.342/13 од 15.07.2013. године потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4778/13 од 15.11.2013. године бранилац осуђеног Р.С. адвокат М.Б. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и то повреде члана 27. став 1. и члана 30. став 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/01 ... "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) и повреде људског права и слободе окривљеног која је зајемчена Уставом, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену одлуку и окривљеног ослободи од оптужбе или да првостепену и другостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Р.С. је недозвољен и нема прописан садржај.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП као основ подношења захтева наведена је повреда закона и то члана 27. став 1. и члана 30. став 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/01 ... "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) која је учињена у другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим ове повреде у захтеву није наведена ниједна друга повреда која би могла бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев у том делу оцењен као недозвољен.

Чланом 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како бранилац осуђеног Р.С. уз захтев није доставио одлуку Уставног суда да је осуђеном повређено људско право и слобода у овом кривичном поступку захтев за заштиту законитости поднет по овом основу (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП) је одбачен јер нема прописан садржај.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу члана 487. став 1. тач. 2. и 3. у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**